

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theodosio Monacho. 39.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

μὲν ἰσχυροὺς καὶ ἀβασίαν δέ σε ἀνώνια,
ἐξ οἰῶν ἐκπόθη ἰσχυῶν, καὶ πρὸς ἐπερ-
μήρους μισθούς ἀπαγορεύει, καὶ πλὴν ἀ-
μύνας τῆς βλαβείτων ζητῆς.

Μάρωνι. λη.

Ξένοι πὶ καὶ ἀλλόκοτον εἶναι σε θη-
ρίον πάντες κομῶδῶσιν, οὔτε τραπέ-
ζῃ κολακευόμενον, οὔτε δεσμοῖς ἀ-
γάπης κρατέμενον, ἕτε τῆ τυράννου
σωηθείας χειροῦ μένον, καὶ τοιαῦτα
ἔβειν τῷ θυσιαστικῷ ἔπισηρόμενον.
ἢ τοίνυν ἀρῆσαι τὸ ἀπίθασον, καὶ ἀντι-
θελὴ φανθῆ ἀνθρωπος ἢ παύσον τιῶ
καὶ τῆς ἐκκλησίας λοιδόρῃαν, σω-
τον ἐργῶν τῆς φεικτῆς λειτουργίας.

Θεοδοσίῳ μονάζοντι. λθ.

Τὶ θαυμάζεις, ὅτι δι' ἐνδὸς ἀμαρτίαν
καὶ μόνου, ὅλη μαρτίζεται πόλις.
ὅσα καὶ ἐπὶ Δαβὶδ γερόμενον ἔγνωσ.
ὅταν γὰρ ἐπὶ τῆ εὐθηνία τῆς στρα-
μάτων ὁ ἔξαρχὸς ἔρηφανεύεται,
εἰς ἀθυμίαν αὐτῶ καὶ χεῖρα κρῖναι τὸ
ὑπὲρ τοῦ ἐλατῆσται, οὐκ ἀδίκως πα-
θεύόμενον, ἀλλ' ἐκείνους τὰ ἐπιχρησ-
τῆς οἰκίας πράξεως ὡς λαμβά-
νοντος, καὶ τῆς θέας μακροθυμίας ἀ-
ποτυγχάνοντος, ἀφ' αὐτῶ τῶ ἀρ-
χοντος ψήφους, μὴ τοίνυν ἔπισηνηγ-
ρεῖται εὐσεβῆς τῶ, ὡς οἶεται, ἔπι-
σκόπος φαυλότησιν, εἰ δὲ ἐκείνον καὶ
τὸ θυσιαστικὸν λειτουργῶν, καὶ ἡ πόλις
οἰκιστῶν χρεῖται, οἱ γὰρ ἀκρίτως τὸν
ἀνάξιον παρεβαλλόμενοι διχαστοί εἰσι,
καὶ τοὺς πόνους τῆς κάρπων αὐτῶ
φαγεῖν, ἀρετῶ ἀπιμάσαντες, καὶ
κακίαν οὕτω παρφανῆ παρσησά-
μενοι.

• Τέσσα τραπότης μ.

Οὐκ ἐστὶ ὄπλοφορεῖν ἐν εἰρήνῃ. οὐκ
ἐστὶ χημά πολέμου ἐπὶ μέσῃ ἀγορᾷ
παρφορεῖν. οὐκ ἐστὶ ξιφῆρη ἀφ' αὐτῶ ἐν
πόλει, ἀλλὰ καὶ φόβον καὶ πείραν

cat : vt quæ sublimis quidem & excelsa
stet; verum ob ea mala, ex quibus extracta
est, sempiterno clamore te infectetur, ere-
ptasque mercedes à te expetat, vltionem-
que eorum, qui incommodis ac detrimē-
tis abs te affecti fuerint, poscat.

Maroni. 38.

Nouam quandam ac prodigiosam ferā
te esse omnes dicunt, vt qui nec mensa
demulcearis, nec amoris ac benevolentiae
vinculis coërcearis, nec principis consue-
tudine ac familiaritate subigaris, tantam-
que altari contumeliam accerfas. Aut igitur
indomitam istam feritatem abiura, &
pro bellua hominem te præbeant contumeliam,
quæ Ecclesiæ inuritur, siste atque
comprime, teipsum videlicet à tremendo
sacrificio remouens.

Theodosio Monacho. 39.

Quid miraris ob vnus ac solius pecca-
tum vniuersam urbem flagris affici, quem
admodum etiam Dauidis tempore conti-
gisse non ignoras. Nam cum ob rerum co-
piam, florentemque statum, Princeps in-
folescit, ad ipsius mœrorem & condem-
nationem subditi deprimuntur. Nec verò
illi iniquè castigantur: verum vnusquis-
que actionis suæ præmia recipit; ac pro-
pter Principis calculos diuina longanimitate
orbatur. Quamobrem ne Episcopi,
vt putat, Eusebij vitiis patronum te præbe-
quod propter eum, & altare ministris, &
ciuitas incolis careat. Nam qui temerè ac
sine iudicio indignum hominem elegerunt,
digni sunt qui laborum suorum fru-
ctus edant; vt qui virtutem contempserint,
atque improbitatem ita perspicuè
elegerint.

Tuba Militi. 40.

In pace arma gestare minimè decet, nec in
bellicum habitum in medio foro circun-
ferre, nec in ciuitate cum ense versari, ve-
rum & terrorè, & eiusmodi experimentum

B ij